

MATEŘSKÁ ŠKOLA KOŠŤÁLOV

Náměstí 201

INFORMAČNÍ BULLETIN

MOTTO:

**„Náš zítřek je
v dětech.“**

***Jarní vydání
2009***

E-mail:

materskaskola@kostalov.cz

www.ms.kostalov.cz

Vážení rodiče, připravili jsme pro Vás další vydání našeho školního časopisu.

Obsah tohoto jarního čísla:

- „Co nás děti učí“
- Desatero pro zajištění bezpečí dětí
- Pedagogika, psychologie „Proč malé děti nemohou vlastně zlobit.“
- Mít rád sebe i druhé, jak předcházet šikaně u dětí
- Vývoj řeči u dětí
- Masopust v MŠ
- Informace – Zápis do MŠ
- Recept z naší kuchyně
- Stránka pro děti

Místo úvodu aneb „Čemu nás učí děti“

/Zdeněk Šímanovský/

Ohleduplnosti, být znova dítětem, jiné citlivosti a schopnosti objevovat věci nově, brát věci opravdově a vážně bez přezíravosti, otevřenosti vůči světu, schopnosti brzy zapomínat na trápení, klaunskému pohledu na svět, trpělivosti, ohleduplnosti k nemocným, důvěrně si spolu povídat, všímat si vlastností a individuality druhého, opravdové úctě k životu, schopnosti dívat se, zkoumat a přijít věcem na kloub, nebojácnosti, vynalézavosti. Učí nás nesmiřitelnosti s chybami světa, schopnosti lidem odpouštět, nepřizpůsobit se konvencím a dlouho si podržet svoji jedinečnost...

*Od včerejška v celém kraji,
Na píšťaly ptáci hrají
a čmeláci na basy voňavému počasí.
Jémine – a proč by ne?
Den je jako ze zlata....
Jaro už nám zaťukalo
potichoučku na vrata.*

Desatero pro zajištění bezpečí dětí

1. **Děti mladší osmi let** by neměly být nikdy samy, zvláště ne ve velkých městech. Pokud si hrají s jinými dětmi, měly by být v péči a na očích dospělých nebo podstatně starších důvěryhodných kamarádů.
2. **Nikdy nenechávejte malé dítě** bez dozoru na hřišti, v obchodě nebo v parku. Neopouštějte ani dítě v kočárku.
3. **Jestliže jste na velmi přeplněném místě**, držte dítě pevně za ruku. Nechoďte příliš vepředu před dítětem, které vám nemůže stačit. Zapamatujte si, že během krátkého okamžiku se vám může ztratit.
4. **Jakmile jsou děti schopny** porozumět, naučte je znát jejich celé jméno, adresu a číslo telefonu.
5. **Jednoduchá pravidla** osobního bezpečí můžete zažít učit děti již od 2 nebo 3 let. Dejte jim jasně na vědomí, že nikdy nemohou odejít s kýmkoliv, dokonce ani s tím, koho znají, pokud se vás nezeptaly.
6. **Učte starší děti bezpečně přecházet** ulici, pokud možno vždy po přechodu, učte je spolehlivě nakupovat a ptát se dospělých na cestu. Cvičte s nimi tyto způsoby tak dlouho, až si budete jisti, že vše pochopily. Když jsou dostatečně zralé na to, aby byly samy venku, ujistěte se, že vám řeknou s kým jdou a kdy se vrátí. Pokud je to možné, získejte telefonní číslo, kam je jim možno zavolat.
7. **Na frekventovaných veřejných prostranstvích** se dohodněte s dítětem na nějakém bezpečném místě, kde se sejdete, jestliže byste se ztratili. Ujistěte se, že děti vědí, co mají dělat, pokud by se ztratily, koho mají požádat o pomoc – policistu, prodavače nebo někoho s malým dítětem.
8. **Pomáhejte svému dítěti** budovat pocit sebevědomí dostatkem lásky, pochvaly a pozornosti. Tyranizující a nebezpeční dospělí mají sklon hledat si mezi méně spolehlivými dětmi nebo mezi těmi, které jsou zanedbávané nebo často ponechané o samotě. Vždy je třeba dát dětem najevo, že je bereme vážně a učiníme vše pro to, abychom je ochránili
9. **Vysvětlete dětem**, že by nikdy neměly s dospělými nebo s dětmi dělat něco, co se jim nelíbí – a to i když jde o někoho, koho znají. Praktikujte to také doma, nikdy ať je nelíbá nebo neobjímá dospělý, jestliže to nechtějí.

10. **Naslouchejte svým dětem.** Zvláště, když vám chtějí říci něco o věcech, které je trápí. Je nějaký tyran ve škole nebo mezi vychovateli, kterého nemají rády?

/Z materiálu, který vypracovala Společnost proti násilí/

Pedagogika – psychologie: „Proč malé děti nemohou vlastně zlobit.“

Je to tak trochu slovní hříčka, ale v podstatě platí, že když budeme jako rodiče reagovat na „dobré“ věci, budou se děti chovat dobře. Když budeme reagovat na „zlobení“ – budou zlobit. **Cílem dítěte je získávat pozornost.** Po dobrém, nebo po zlém.

První lekce v peřince

Zkuste si představit, jak malé miminko leží přes den v postýlce. Je voňavé, přebalené, napapané, čisté.... Začíná si broukat a hrát.... V tomto okamžiku má hodně maminek tendenci pomalinku a zlehýnka odcházet – vždyť, teď když vlastně všechno má a samo si hraje – je vhodný okamžik na chvilku odletět a alespoň něco udělat. Dobrá maminka se přece pozná podle toho, jak má všude pěkně čisto a pořádek a navařeno a jak to všechno stihne a ještě je sama upravená.... Dítěti je za chvilku smutno, a tak začne poplakávat, a když se nikoho nedovolá – tak hodně brečet. A co se pravděpodobně stane? Maminka přiběhne a utiňuje ho – zkouší suchou plenu, něco na pití, nebo ponosit? Trošičku si popovídáme a pomazlíme se – než bude zase dobře... **A když se podobná situace bude opakovat, tak se nám může stát, že si malý tvoreček (který je velmi učenlivý) zapamatuje: „Aha! Když budu chtít pozornost mámy, tak musím zlobit... Musím být smutný, musím mít problém, musím zabrečet, a pak určitě přijde...“**

A můžeme s touto výchovou pokračovat – čím je dítě větší, tím po něm požadujeme více: aby bylo samostatnější, ať se přece aspoň na chvilku zabaví, ať si hraje odpoledne samo.... A všímáme si ho, jen když něco padá, rozbíjí se, pláče – nebo naopak je dlouho podezřelé ticho. A tak si naše dítě opravdu zvykne, že když chce pozornost – tak musí zlobit, protože jinak, když je všechno v pořádku, tak si ho rodiče prostě nevšimnou.

A to je právě kámen úrazu. Protože v mezilidských vztazích platí zákonitost, že **i špatný kontakt je lepší než žádný.**

Takže je jasné, že tímto způsobem vedené dítě začne podvědomě dříve nebo později zlobit, a to jen proto, aby si ho někdo všiml, třeba ho okřikl, třeba ho zbil – jen aby si vybojovalo trošku pozornosti. Podvědomě udělá všechno, aby si získal vaši pozornost. Nejspolehlivějším mechanismem, jak si získat pozornost rodičů, je samozřejmě onemocnět.

A když vidíme zlobící a problémové dítě, většinou jde pouze o navyklý, nevhodný a unavující způsob získávání pozornosti blízkých lidí. A čím větší hlouposti a zlobení, tím v podstatě větší a zoufalejší výkřik do tmy: „Já jsem tady – už si mě někdo konečně všimněte.“

A když takové dítě vyroste, může pokračovat ve stejném scénáři – jen zlobení bude mít dospělejší formu: nestihne včas termín zakázky, bude vysedávat v hospodě, ztrácet doklady, platební karty, klíče, bourat auta..... Jednou z nejoblíbenějších forem dospělého zlobení nebo zoufalé volání o pomoc je onemocnění. Nemocnému člověku budete jen velmi těžko odepírat pozornost a péči. Cílem je vyrobit problém, mít těžkosti, být smutný nebo politováníhodný. Na konci získáme vždy stejnou výhodu – upoutáme na sebe pozornost, získáme péči a porozumění. Chtěli jsme, aby se nám někdo věnoval, mluvil s námi, zajímal se o nás, chybělo nám to!

Mít rád sebe i druhé, jak předcházet šikaně u dětí

Mění se společnost, společenské klima i lidé, mění se rodiče a spolu s nimi i děti. Je však nutné zachovávat a dodržovat určitá pravidla, zásady slušného chování a jednání. Rodič je jistě hrdý, že jeho předškolák zvládá základy práce s PC, a tak snadno přehlédne, že pro dítě není běžnou věcí poděkovat, poprosit, uklidit si věci, být k druhému ohleduplný.

Během předškolního věku by se dítě mělo stát v základních věcech samostatné, znalé pravidel slušného chování a jednání, mělo by dokázat jednat „rovně“, chápat a rozlišit, co je dobré a co špatné. Mělo by získat důvěru ve své schopnosti a dovednosti, mělo by se mít rádo. Jen takové dítě bude mít rádo druhé, bude si

jich vážit, spolupracovat s nimi, dokáže je požádat o radu či pomoc nebo naopak samo nezištně pomoci druhému. Právě takové dítě nebude mít potřebu druhému ubližovat, šikanovat.

Je známo, že je mnohem snadnější zlu předcházet, než je později odstraňovat nebo proti němu bojovat. Totéž platí i pro prevenci šikany jak v rodině, tak ve škole. Vystavení trvalému emočnímu tlaku a tzv. subtilnímu násilí (izolace, zesměšňování, ponižování, nadávání) pozvolna, ale jistě narušuje osobnostní vývoj dítěte.

Co tedy udělat pro pocit bezpečí dítěte?

Podpora outsiderů

Všímat si plachých, úzkostných, nějak handicapovaných, méně chápavých, méně sympatických, izolovaných dětí. Využívat každé příležitosti k jejich povzbuzení a k posílení jejich sebevědomí. Dát jim příležitost v něčem vyniknout.

Spravedlnost a demokracie

Hlavním úkolem při prevenci šikany je prosazení spravedlnosti mezi dětmi. Základem je osobní příklad dospělých, kteří význam mravních hodnot dětem prakticky předvádějí tím, jak se k nim chovají.

Každý potřebuje pravidla pro vzájemnou pohodu a dohodu

Některé děti přicházejí z rodin, kde většinou žádná pravidla uplatňována nejsou a proto nechápou význam slova „NE“.

Pravidla a dohody dětem nekradou osobní svobodu, ale vymezují, kam mohou jít, co mohou dělat a co už naopak není přijatelné a druhému může ublížit.

Starší děti se rády aktivně podílí na vytváření pravidel ve třídě.

V rámci komunitního kruhu či vyprávění podpořeného vlastními zážitky dětí, společně určujeme základní pravidla a dohody, které nám usnadní naše soužití ve třídě.

Pravidla soužití ve třídě jsme na začátku školního roku sepsali a dodržujeme je. Platí pro děti i pro dospělé, tedy i pro nás zaměstnance MŠ.

Šikana je komplexní, celospolečenský, mravní problém. Nelze ji ignorovat nebo doufat, že se rostoucí problémy nějak samy vyřeší. Při dobré a pevné vůli je možné těmto problémům předcházet nebo je alespoň značně omezit. Pedagogové a rodiče by měli „táhnout za jeden provaz“, aby se škola stala místem, kde je naplňováno právo dětí žít v bezpečí a svobodně.

Logopedická prevence v MŠ

J. A. Komenský „...jakou výslovnost dítě slyší, takové uvykne.“

Vývoj řeči u dětí /0 – 6 let/

0 – 3 měsíce:

Od 2. měsíce si dítě brouká (jednoduché i prodloužené samohláskové zvuky).

Od 6.měsíce:

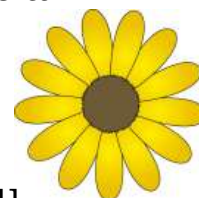
Dítě si **brouká** jednotlivé **otevřené slabiky** (ba, ma, da) a napodobuje neřečové zvuky (kašel, kýchání)

8. – 9. měsíc

Začíná slabičné **žvatlání** – duplikace slabik (ta – ta, ma – ma).

Dítě řekne jedno slovo s významem. Začíná reagovat na zavolání jménem a na příkaz „ne –ne“.

Začíná dělat „pá – pá“ a „paci – paci“ na výzvu.

9. – 12. měsíc:

Vysloví 2 slova s významem, po 10.měsíci slabiky s výraznou intonací, ve 12 měsících vysloví 6 slov s významem, Dítě plní jednoduché verbální pokyny. Zná názvy několika předmětů (očima je vyhledá).

12. – 18. měsíc:

V 15 měsících vysloví 10 – 15 slov. V 18 měsících vysloví 20 – 30 slov a spontánně kombinuje 2 – 3 slova.

Dítě přinese na pokyn předmět z jiné místnosti. Umí splnit několik jednoduchých příkazů (je-li ochotno spolupracovat).

V 18 měsících si řekne slovy o jídlo a pití, opakuje dvě nebo více slov na konci věty.

18. – 24. měsíc:

V 21 měsících dítě říká 30 – 50 slov, ve 24 měsících 200 – 300 slov. Ve 24 měsících tvoří krátké věty (za použití 2 – 3 slov) a užívá osobní zájmena (já, ty, mě).

Ukazuje na obrázku a jmenuje řadu předmětů nebo jejich detailů. Poznává na obrázku činnost. Doplnuje slova v říkankách.

Vyplní až 4 pokyny. Rozumí názvům většiny běžných předmětů, ukazuje části těla. Do 24 měsíců o sobě mluví většinou jménem a sděluje své bezprostřední zážitky.

2 – 3 roky:

Dítě začíná užívat množné číslo a minulý čas. Ve 30 měsících sestaví věty za použití až 8 slov. Opakuje 2 čísla, řekne své plné jméno a určí užití některých předmětů (lžička, auto, klíč). Ve 36 měsících užívá souvětí a ovládá 700 – 900 slov. Při procvičování paměti opakuje 3 čísla, rozliší holčička x chlapeček a rozpozná 2 barvy.

Začíná chápat pojmy: velký – malý, tiše – hlasitě. Rozumí významu 2 – 3 předložek. Umí básničku nebo písničku.

3 – 4 roky:

Dítě dokáže říci své jméno a jména sourozenců, zná již více jak 1000 slov a začíná tvořit všeobecnější pojmy. Dokáže řadit slova ve větě, začíná tvořit souvětí. Z gramatického hlediska začíná být řeč v normě. Z paměti říká jednoduché básničky, jeho slovní zásoba neustále roste a dítě umí utvořit i souvětí podřadná.

4 – 5 let:

V této době by měl být řečový projev gramaticky správný a měl by obsahovat všechny slovní druhy. Již ovládá 1 500 – 2 000 slov. Při řeči více využívá přídavná jména a slovesa. Ve výslovnosti mohou ještě přetrvávat některé nepřesnosti.

5 – 6 let:

Dokáže zopakovat poměrně dlouhou větu, pojmenovávat předměty kolem sebe, správně vysvětlit, nač se používají. Bez problémů dokáže vyprávět kratší příběh, téměř bez pomocných otázek. Má umět popsat situační děj na obrázku, vyjádřit samostatně, souvisle, srozumitelně a pokud možno gramaticky správně.

Dítě zvládá správnou výslovnost všech hlásek. Mělo by při komunikaci používat okolo 3 000 slov, což odpovídá hranici potřebné k běžnému dorozumívání. Mělo by chápat a plnit složitější příkazy. Dítě aktivně používá všechny druhy slov v gramaticky správné podobě.

*U nás v **mateřské škole** probíhá logopedická prevence každé pondělí + kolektivní logopedické cvičení s dětmi / různě během dne/ + 1x za 14 dní logo prevence s rodiči. A právě zde musím **pochválit maminky**, které se velice aktivně zúčastňují cvičení s dětmi. V tomto věku jde náprava s dětmi nejlépe a tím svým dítětem nejenom velmi pomáhají, ale dávají jim velkou důležitou hodnotu pro celý život - souvislé, správné, srozumitelné vyjadřování a dorozumívání se s dětmi a dospělými.*

7 rad jak děti učit správně mluvit

Při vývoji řeči nic nemůže nahradit **mluvené slovo**. Hovoříme-li s dítětem, jde o rozhovor, blízký kontakt, porozumění a citové pouto.

1. Cvičíme pravidelně, **krátce**, nejlépe **několikrát denně** /dané slovo opakujeme i 3-5x za sebou.
2. Cvičíme po chvilkách, začínáme vždy tím, co dítě **zná**.
3. Cvičíme **přesně**, vhodné u **zrcadla** /dítě vidí sebe i matku/, nebo si dítě posadíme na klín, **čelem k sobě**.
4. Nezapomínat na cvičení rtů, tváří, jazyka, učit se formou hry /napodobujeme zvířátka.../
5. Hodně **zpívat**, učit se rytmičné **básničky**, prohlížet a „číst“ obrázkové knížky.
6. **Důležitý je správný** vzor řeči /maminky.../, mluvit pomalu a zřetelně.
7. **Chvalte, chvalte, chvalte** za každý i malý úspěch.

Masopust v mateřské škole

Masopustní veselice

Masopustní veselice,
veselá je převelice.
Lidé vodí po vesnici
medvěda i medvědici.
Tancuj, tancuj medvěde
karneval se povede.

Karneval v MŠ

Dne 3. a 4. března bylo na mateřské škole karnevalové veselí, které přineslo jako každoročně mnoho radosti, legrace a smíchu všem zúčastněným. **Průvod masek** s krátkým masopustním programem si předvedly děti z I. a II. třídy navzájem, obveselily paní kuchařku a zavítaly také na obecní úřad, kde dalo mnohým hodně přemýšlení, kdo je nositelem té či oné masky. A tak zástupci klasických pohádkových postav jako jsou princezny, bílá paní, Karkulka, Rumcajs, motýl Emanuel, anděl, čert, mušketýr spolu se zástupci zvířecí říše a hrdiny s nadpřirozenými schopnostmi tancovali, soutěžili a radovali se z výher v tombole.

Informace – Zápis do mateřské školy

středa 22. dubna od 12.00 do 16.00 hod.

**s sebou přinést: rodný list dítěte,
očkovací průkaz**

Na nové děti se moc těšíme!

Recept z naší školkové kuchyně

Kuře pečené v americké marinádě

500g kuřecích prsních řízků
96 g oleje
80 g kečupu
16 g česneku
12 g hořčice
8 g citrónové šťávy
bazalka, kurkuma, oregáno, sůl

Kuřecí maso nakrájíme na porce, naklepeme, osolíme, lehce posypeme bazalkou a oregánem a necháme chvíli v chladu odležet. Mezi tím si připravíme marinádu: kečup rozmícháme s olejem, solí, prolisovaným česnekem, kurkumou a hořčicí, podle chuti přidáme citrónovou šťávu. Každou porci potřeme směsí a necháme v chladu alespoň 1 hodinu odležet. Maso vložíme do pekáče, mírně podlijeme, přiklopíme a pečeme. Během pečení poléváme šťávou a doléváme horkou vodou. Takto můžeme připravovat i kuře, které si rozdělíme na porce.